

Мнения на учени по въпроса за Съществуването на Бог

(Професор Салех Мухаммад Аладин)

ВЪВЕДЕНИЕ:

Въпросът дали Бог съществува е от голямо значение. Централната точка на всяка религия е Всемогъщият Бог. Следователно, това е въпрос, който може да постави основата на приятелски отношения между религиите и да ги обедини в общата цел да преборят атеизма и да популяризират вярата в Всемогъщия Бог. Това е и целта на живота ни. По този въпрос Свещеният Коран казва:

О, хора, на които е дадена Книгата! Стигнете да една дума, която е еднаква и за вас и за нас:– че ние не се молим на никой друг, освен на Аллах (3:65)

Липсата на вяра в сърцата на хората води до безпокойство и престъпления. Ето защо, този въпрос е свързан и с

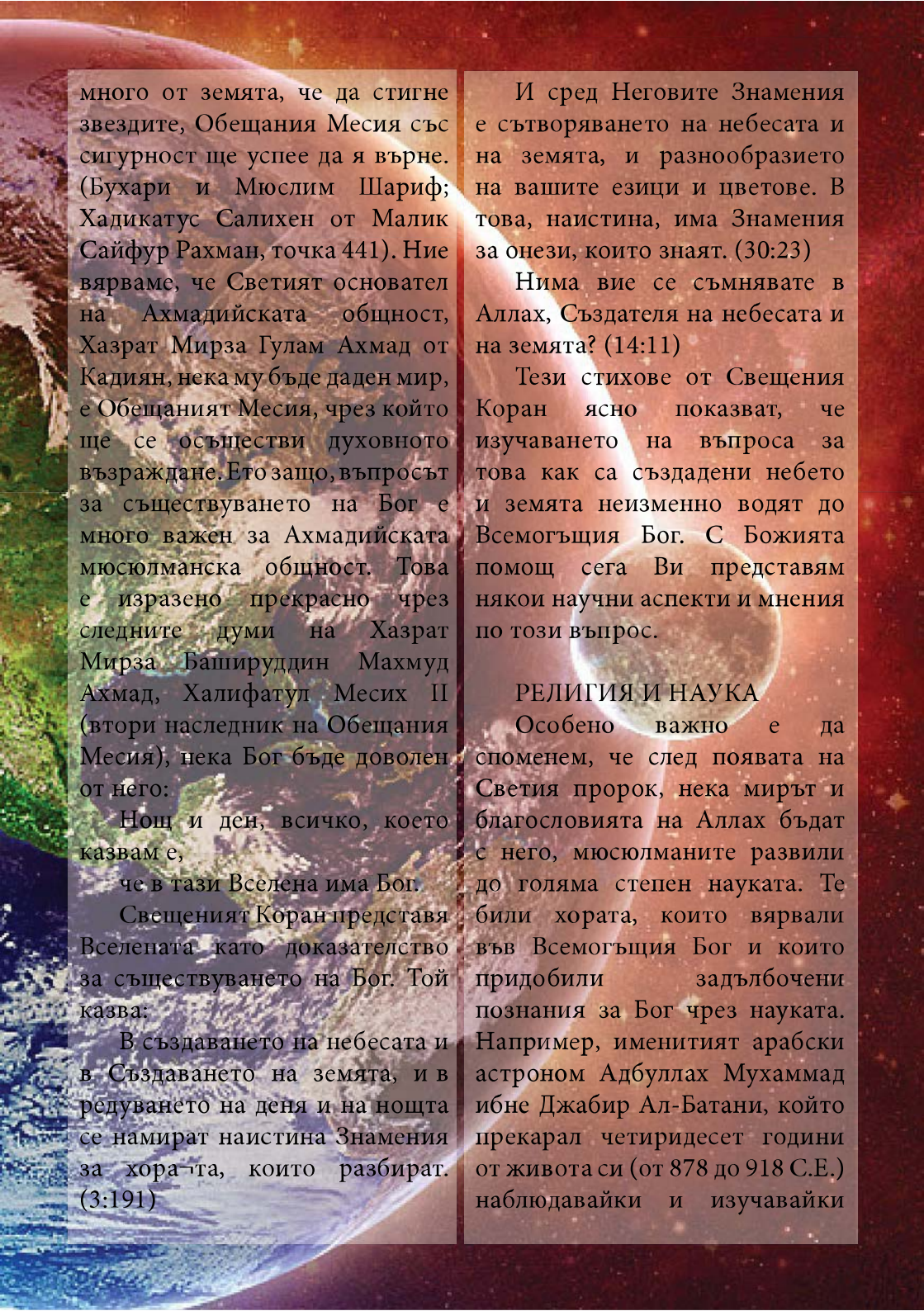
установяването на мир по света. Както Коран казва:

Аллах е източникът на покой и Дарителят на безопасност. (59:24)

Великата мисия на нашия господар и повелител Светия пророк Мухаммад, нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него, е била да призове хората към Бога. За него Свещеният Коран казва:

Кажи: Това е моят път. Аз призовавам на Аллах с твърдо знание, – аз и онези, които ме следват. И Свят е Аллах! И аз не съм от онези, които приобщават богове към Бога. (12:108)

Светият пророк, нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него, заявява, че най-важната задача на Обещания Месия, който ще се появи по-късно, ще бъде да възстанови вярата по света. Той казва още, че дори вярата да се отдалечи толкова

много от земята, че да стигне звездите, Обещания Месия със сигурност ще успее да я върне. (Бухари и Мюслим Шариф; Хадикатус Салихен от Малик Сайфур Рахман, точка 441). Ние вярваме, че Светият основател на Ахмадийската общност, Хазрат Мирза Гулам Ахмад от Кадиян, нека му бъде даден мир, е Обещаният Месия, чрез който ще се осъществи духовното възраждане. Ето защо, въпросът за съществуването на Бог е много важен за Ахмадийската мюсюлманска общност. Това е изразено прекрасно чрез следните думи на Хазрат Мирза Башируддин Махмуд Ахмад, Халифатул Месих II (втори наследник на Обещания Месия), нека Бог бъде доволен от него:

Нощ и ден, всичко, което казвам е,

че в тази Вселена има Бог.

Свещеният Коран представя Вселената като доказателство за съществуването на Бог. Той казва:

В създаването на небесата и в Създаването на земята, и в редуването на деня и на нощта се намират наистина Знамения за хората, които разбират. (3:191)

И сред Неговите Знамения е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на вашите езици и цветове. В това, наистина, има Знамения за онези, които знаят. (30:23)

Нима вие се съмнявате в Аллах, Създателя на небесата и на земята? (14:11)

Тези стихове от Свещения Коран ясно показват, че изучаването на въпроса за това как са създадени небето и земята неизменно водят до Всемогъщия Бог. С Божията помощ сега Ви представям някои научни аспекти и мнения по този въпрос.

РЕЛИГИЯ И НАУКА

Особено важно е да споменем, че след появата на Светия пророк, нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него, мюсюлманите развили до голяма степен науката. Те били хората, които вярвали във Всемогъщия Бог и които придобили задълбочени познания за Бог чрез науката. Например, именитият арабски астроном Абуллах Мухаммад ибне Джабир Ал-Батани, който прекарал четиридесет години от живота си (от 878 до 918 С.Е.) наблюдавайки и изучавайки

небесните тела, казва:

Науката за звездите.....е склонна да признае Божието единство и най-висшата божествена мъдрост. (История на Астрономията от А. Панекоик, Интерсайънс Ню Йорк, 1961)

По-късно, през седемнайсети век от християнската ера, когато учените представили идеята, че Земята не е център на Вселената европейското духовенство ѝ се е противопоставило. Общото усещане било, че има разделение между религията и науката. В днешно време обаче виждаме, че според много учени религията и науката не си противоречат.

През 1969 в САЩ е публикувана Книга, наречена Доказателство. Тя се състои от есета на четиридесет именити учени от различни сфери на науката, които заявяват своето положително мнение по въпроса за съществуването на Бог. Цялото име на книгата е Доказателство за съществуването на Бог в разширяваща се Вселена. Книгата е била издадена и в Индия през 1968 година (разпространена от Pockets Distributing Co. 11 Oak Lane, Fort,

Bombay 1).

Г-н Джон Клоувър Монсма, редактор на книгата, пише в предговора:

Основният постулат на тази книга, нейната отправна точка, е, че науката може да докаже съществуването на свръхчовешка сила чрез наблюдаване на природата и интелектуална аргументация. Науката може да докаже съществуването на тази сила, но само в много общи граници. За по-детайлно описание ни е необходимо специално откровение (Библията). Според мен, чрез развитието на основния постулат, нашите учени са ударили атеизма право в сърцето.

Нашият най-обичан учител, Светият пророк, нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него, ни учи на следното:

Мъдрата дума е изгубеното нещо на вярващия. Той има права над нея където и да я намери. (Тирмиди)

Следователно, трябва да приемем мъдрата дума, без значение къде сме я открили.

Макс Планк е световно известният учен на двадесети век, който има основна заслуга за разбирането на атома. Според

него религията и науката ни помагат да достигнем Всемогъщия Бог. Планк бе награден с Нобелова награда за Физика през 1920. Ето какво казва той:

Религията и природните науки водят обща битка срещу скептицизма, догматизма и суеверията в непрекъснат, неуморен кръстоносен поход. А поводът за този кръстоносен поход е бил и винаги ще бъде само един: Бог. (Доказателство, стр. 247)

Д-р Джордж Ърл Дейвис, Физик от Университета на Минесота в САЩ, пише:

Не можем да отречем, че съществуват атеисти в научните среди. Но общото схващане, че атеистите преобладават сред учените никога не е било доказано. В действителност, схващането противоречи на това, което самите учени са установили от собствения си опит. (Доказателство, стр. 70)

Д-р Х. Т. Стетсън, бивш директор на обсерваторията Перкинс в щата Охайо, САЩ, пише:

Не е без значение фактът, че много именити учени са горещи последователи на религията. Някои от тях са Галилео, Нютон,

Фарадей, Келвин и Пастър. (Човекът и звездите от Х. Т. Стетсън, стр. 214 Mc Graw Hill 1930)

В своята забележителна книга Хамара Худа (Нашият Повелител) , Хазрат Мирза Башир Ахмад, нека Аллах бъде доволен от него, дава следната оценка:

По отношение на вярата в Всемогъщо Същество, установяваме, че много учени вярват в Бог. Всъщност, много малко от тях отричат съществуването на Бог и има и други, които не отричат.

Аз също съм установил от собствен опит, че много учени вярват в Бог. Д-р Равада Сатянаряна, професор по Физика, заедно с който започнах проучването си, твърдо вярваше в Бог. Същото се отнася и за професор Нелсън Лимбър, под чието ръководство работих над докторската си степен.

ПРОБЛЕМЪТ ЗА ПРОИЗХОДА НА ВСЕЛЕНАТА:

Съществуват следните възможности за произход на Вселената: (а) Вселената е съществувала вечно; (б)

Вселената се е появила по случайност от нищото; (в) Вселената е създадена от Мъдро Върховно Същество, на Коего ние наричаме Бог. Сега трябва да дадем аргументите, с които да докажем, че науката не подкрепя първите две твърдения, а подкрепя третото.

ВСЕЛЕНАТА НЕ Е СЪЩЕСТВУВАЛА ВЕЧНО:

Днес, в двадесети век, астрономията се е развила толкова много, че учените са успели да определят възрастта на Вселената. В светлината на най-новите наблюдения установената възраст може да бъде променена, за да получим по-точна стойност. Но определянето на възрастта на Вселената, въз основа на наблюдения и природни закони, е едно от най-великите постижения на двадесети век. То е един истински пример за сбъднало се пророчество. Ето как го нарича Корана:

И когато небето се оголи.
(81:12)

В миналото не е било възможно да се установи възрастта на Вселената. Всъщност, до деветнадесети век астрономите дори не са знаели какво е това галактика.

Според сегашната ни информацията, възрастта на Вселената е около 15 милиарда години. Очевидно е, че ако можем да намерим възрастта на един обект, то той не е съществувал вечно. Следователно, нашата Вселена също не е съществувала вечно.

Нашето заключение за възрастта на Вселената е основано на наблюдения. Знаем, че Вселената ни се състои от безброй галактики, а всяка галактика има милиарди звезди подобни на нашето Слънце. През 1929 професор Едвин Хъбъл, изучавайки спектъра на галактиките, открива, че те се отдалечават една от друга със скорост пропорционална на тази, с която се разделят. Следователно, в близкото минало галактиките са били много близо една до друга. Според общоприетото мнение, цялата материя, която съставлява галактиките е била най-концентрирана преди 15 милиарда година. Тя е представлявала една изключително гореща и плътна маса. Тогава настъпил Големият взрив и материята се раздробила на много част. От тези части се оформили галактиките и

звездите. През 1965 Пензиас и Уилсън открили радио излъчване, съответстващо на излъчването на едно черно тяло с температура три градуса по Келвин. Това откритие подкрепя горната теория.

Американският учен д-р Хари Л. Шипман от Университета в Делауеър, завършва книгата си на тема Черни дупки, квазари и Вселената със следните думи:

Теорията за Големия взрив оставя един неразрешен въпрос. Кой е създал масата, която е избухнала по време на Големия взрив? Астрономите нямат отговор на този въпрос. Можем да погледнем назад към първите секунди от еволюцията на Вселената, но погледът ни спира там. Тази книга завършва като оставя този проблем на философите и теолозите.

(Черни дупки, квазари и Вселената от Хари Л. Шипман, Houghton Muffin Company, Бостън, САЩ, 1976, стр. 288)

Свещеният Коран дава следния аргумент за съществуването на Всемогъщия Бог:

И че, в края на краищата, всички неща се връщат при твоя Повелител. (53:43)

Свещеният Коран също така обръща сериозно внимание на съществуването на Бог, като обяснява сътворението по следния начин:

Нима невярващите не виждат, че небесата и земята бяха свързани заедно подобно на маса възли, когато Ние я развързахме? И Ние сътворихме от вода всичко живо. Нима и тогава те няма да повярват? (21:31)

(‘Библията, Коранът и науката’ от Мосю Маурис Бюсил, Crescent Publishing Company, Алигар, 1980, стр. 139 дава отличен коментар на този стих)

От законът за ентропията, един много важен физичен принцип, може да заключим, че Вселената не е съществувала вечно. Този принцип гласи, че ако едно горещо и едно студено тяло си взаимодействат, енергията на топлото тяло ще започне да се предава на студеното, докато температурата им не се изравни, а енергията свърши. Без енергия, обаче, животът ще спре да съществува. Въз основа на законът за ентропията и теорията за Големия взрив и произходът на Вселената, д-р

Едвин Лутер Кисел, професор по биология в Университета в Сан Франсиско, прави следния блестящ коментар:

Само ако можеха учените да приемат научното доказателство, описано тук, със същата честност и допустимост, с която оценяват собствените си проучвания; само ако можеха да оставят умът им да управлява емоциите им; щяха да са принудени да признаят съществуването на Бог. Това е единственото заключение, което съответства на фактите. Изучаването на науката с отворен ум, ни води до необходимостта от Първична причина, която ние наричаме Бог. (Доказателство, стр. 52)

Химичните изследвания също не потвърждават мнението, че Вселената ни е съществувала вечно. Д-р Джон Клийвлънд Котръм, професор по химия, пише:

Химията ни разкрива, че материята постепенно умира, една част от нея изключително бавно, а друга – изключително бързо. Ето защо, материята не може да съществува вечно. Следователно, материята трябва да има начало. (Доказателство, стр. 41)

Наличието на радиоактивни елементи във Вселената също показва, че тя не е вечна. Д-р Донълд Робърт Кар, геохимик, пише:

Във Вселена без начало, не би имало никакви радиоактивни елементи. (Доказателство, стр. 134)

На кратко, мнението, че Вселената няма начало е отхвърлено от астрономията, физиката, химията и геологията.

Да потърсим мнения за произхода на Вселената от учени, които не вярват в Бог. В книгата озаглавена Пленителната астрономия, д-р В. Н. Коморов дава следния цитат от академик Пьотр Федосиев, именит философ на СССР:

Материалистичният философ не приема идеята за създаване на материалния свят от съзнание, от по-висшо същество. Ако се съгласим, че Вселената се е зародила преди 20 милиарда години, то тогава е важно, от философска гледна точка, да признаем обективния характер на процеса като космически етап в самоеволюирането на материята. Да се разбере и

опише този процес от гледна точка на физиката, е задача на една конкретна наука. Една Вселена със сложна топология може да бъде породена от съществуването на много такива. Следователно, трябва да разграничим идеята на науката и знанието, което сме натрупали, от филодофската идея за материалния свят, която в скрита форма включва всички бъдещи постижения на науката. (Пленителната астрономия, английски превод, Mir Publisher, Москва, 1985, стр. 137)

От този цитат става ясно, че тези, които отричат Бог, нямат никакво научно доказателство за това. Отричането им е основана само на тяхната философия. Те не знаят кой е източникът на материята, а просто се надяват един ден науката да разбере. Дори и ако науката на бъдещето открие кой е източникът на материята, тези, които вярват в Бог ще попитат: а какъв е произходът на този източник?

Коментирайки стих от Корана озаглавен И че, в края на краищата, всички неща се връщат при твоя Повелител (53:43), Обещаният Месия казва:

Ако наблюдаваме внимателно ще видим, че цялата Вселена е основана на принципа причина – следствие. Този принцип е в основата на всяко познание. Няма част от процеса на създаване, който да е извън този принцип. Някои неща са основни, други допълнителни. Една причина може да бъде първична или в следствие на друга причина, а тя от своя страна да бъде в следствие на друга причина и т.н. Не е възможно тази схема от причина и следствие да бъде безкрайна в един ограничен свят. Трябва да признаем, че тя трябва да завърши с някаква последна причина. Тази последна причина е Бог. Стихът от Корана (53:43) излага същия този аргумент много точно и потвърждава факта, че схемата от причини и следствия завършва с Бог.

(Философията на ученията на Ислям от Хазрат Мирза Гулам Ахмад, нека мирът бъде с него, Islam International Publications Ltd., Обединеното Кралство 1989, стр. 46)

ВСЕЛЕНАТА НЕ Е
СЪЗДАДЕНА СЛУЧАЙНО
Втората възможност,

а именно, че Вселената е създадена случайно, е също толкова нелогична, тъй като такъв изключителен ред, интелигентност и мъдрост не могат да бъдат случайни. В тази връзка искам да цитирам един блестящ параграф от Коментара на Свещения Коран от Хазрат Мирза Башир-уд-Дин Махмуд Ахмад (нека Аллах бъде доволен от него). След това ще Ви представя и мненията на учените. Свещеният Коран казва:

По - трудно ли е да бъдете създадени вие или небето, което Той издигна? (79:28)

В коментара си за този стих, Хазрат Мирза Башир-уд-Дин Махмуд Ахмад (нека Аллах бъде доволен от него) казва:

Всемогъщият Аллах винаги дава Вселената като доказателство за Неговото съществуване. Той казва: великолепието на Вселената не е ли достатъчно доказателство за ръката на Създателя? Всички частици в нея са зависими една от друга. Нищо в нея не е независимо. Учените казват, че светът се е зародил чрез свързване на атоми; именно, чрез обединението на тези атоми е била сътворена тази

прекрасна Вселена. Съгласни сме с твърдението, че някъде, много далече от нас, различни атоми са се обединили в точното време и по точния начин и са дали началото на всичко. Ако Бог, обаче, не съществува, как е възможно тези атоми да се обединили точно по това време и точно по този начин, че да задоволят всички нужди на човечеството. Свързването на атомите може и да бъде случайно, но не и начинът им на обединение.

Трябва да признаем, че Всевишно Съществуващо зад сътворението на Вселената. Ако видим кожа, може да кажем, че се е появила случайно, но ако видим кожен ботуш, кожен диван или стол, не може да кажем, че това също е случайно. Ето защо, не можем да наречем и една завършена, цялостна система случайна. Всемогъщият Бог е създал окото и му е дал качеството да вижда само когато има светлина. Създал е и Слънцето на милиони мили от нас, за да може окото да вижда всичко на Земята. Същата ситуация се отнася и за други нужди на човека. Всяка човешка нужда е задоволена от Всемогъщия Бог. Някои

нужди са задоволени директно от Всемогъщия Аллах, други човек може сам да задоволи, за трети ни помага околната страна, а има и такива, за които Бог, Всемогъщият Аллах, се е погрижил от разстоянието на милиони мили. Накратко, всяка човешка нужда на този свят е задоволена и тази система е толкова цялостна, че всеки, който я види ще се убеди, че тя не е случайна. Може да кажем, че едно или две неща са случайни, но как може да кажем, че цялата система е случайна?

(Тафсир Кабир: Коментар на Глава 79)

Да погледнем сега един аргумент за съществуването на Всемогъщия Бог, представен в Свещения Коран и обяснен от Хазрат Халифатул Месих II (нека Аллах бъде доволен от него) с думите на различни учени.

Сър Исак Нютон е най-великият учен на нашето време. Според него, Вселената не може да бъде обяснена без вяра в Бог. Той казва:

Най-красивата система от слънце, планети и комети може да съществува само по плана и под ръководството на едно интелигентно и могъщо

същество. (Нашата Слънчева система и звездна Вселена от Чарлс Уайт, стр. 131 Charles Griffin & Co. Ltd. Лондон 1923)

По времето на Нютон изучаването на законите на природата се е казвало естествена философия. Според Нютон, изводите за съществуването на Вселената са били в сферата на естествената философия. По-късно обаче, когато познанията са били разделени в различни дисциплини, изучаваната от учените област е била ограничена до материалния свят. Така въпросът за съществуването на Бог останал извън сферата на науката. Независимо от това, в сегашния двадесети век, учени изразяват мненията си по въпроса за съществуването на Бог.

Д-р Алберт Айнщайн е един от най-великите учени на двадесети век. Д-р Инфелд, който е имал възможността да работи с него, пише за Айнщайн следното:

Когато имахме нова идея той се питаше: Може ли Бог да е създал света по този начин? Или, достойна ли е за Бог тази математическа структура? (Търсене от Леополд Инфелд,

стр. 212)

Пленен от красотата и мащабността на Вселената и нейната дълбока мъдрост д-р Айнщайн казва:

Най-красивото е дълбоко чувство, което можем да изпитаме е чувството за загадъчност. То е в основата на истинската наука. Този, който не познава това чувство, който не може да се учудва и не може да бъде погълнат от страхопочитание, той все едно е мъртъв. В основата на истинската религиозност е чувството, че това, което е неразбираемо за нас наистина съществува, проявявайки се в най-великата си мъдрост и искряща красота и това, което нашите ограничени способности могат да разберат само в най-примитивната му форма.

По-нататък, той продължава:

Моята религия се състои от смирено възхищение на необятния, по-висш дух и малките неща, които можем да възприемем със слабите си, немощни умове. Дълбоко съм убеден в съществуването на по-висша сила в нашата непонятна Вселена. Именно тази убеденост

формира идеята ми за Бог.

(Вселената и д-р Айнщайн от Линкълн Бърнет, стр. 118, Mentor 1950)

Произходът на Вселената и произходът на живота са два основни въпроса в науката. До сега, говорих за произхода на Вселената. Сега ще спомена и произхода на живота. Свещеният Коран казва:

Как може да не вярвате в Аллах? Когато вие сте нямали още живот, Той ви е дарил живот. (2:29)

Нека чуем същия аргумент с думите на учените. Професор Едвин Конклин, известен биолог и преподавател в Университета в Принстън, казва:

Вероятността живота да се е зародил случайно е сравнима с вероятността чисто нов речник да се появи след експлозия в печатница. (Доказателство, стр. 174)

В подкрепа на това мнение, д-р Едмънд Карл Корнфелд, химик изследовател, казва:

Присъединявам се безрезервно към това твърдение. Твърдо вярвам, че има Бог и че Той е планирал, сътворил и продължава да ръководи Вселената.

(Доказателство, стр. 174)

В светлината на своите познания в областта на химията, той дава следното мнение:

Или трябва да признаем вярата си в по-висшо, интелигентно същество, или трябва да повярваме, че Вселената, каквато я виждаме, се е появила единствено и само по случайност. Идеята за случайност е неприемлива за всеки, който е видял изумителната сложност и ред на органичната химия, особено в живите организми. Колкото повече изучаваме науката за молекулярната структура и нейната взаимозависимост, толкова повече се убеждаваме в необходимостта от по-висш разум, който да планира всичко това.....Дори и най-простите механизми, създадени от човека, изискват планиране. Аз лично не разбирам как един механизъм, който е десет хиляди пъти по сложен и труден, може да се конструира и развие сам. (Доказателство, стр. 176)

Обещаният Месия, нека му бъде даден мир, казва толкова красиво:

Боже, проявлението на твоята сила е прекрасно във

всяко едно отношение.

Без значение на къде ще погледнем, виждаме Твоя образ!

Учените се опитват да открият законите на природата. Самият факт, че съществуват такива закони, говори за разум, който ги е създал. Д-р Джон Клийвлънд Кортрън, професор по химия в Университета в Минесота, каза:

Науката за материята и енергията.....е доказала и продължава да доказва, че няма случайност дори в структурата на неодушевените предмети. Точно обратното, всичко се 'подчинява' на категоричните закони на природата (Доказателство, стр. 38)

По-нататък, той продължава:

Кой разумен, интелигентен човек ще повярва, че неодушевеният предмет и неговата системата му на функциониране просто са се появили, след което предметът случайно си е наложила тази система, а системата от своя страна случайно е останала наложена на предмета по същия този начин? Със сигурност отговорът е 'Не'. (Доказателство, стр. 41)

Накратко, както Хазрат

МирзаБашир Ахмад(некаАллах
бъде доволен от него) е написал:

Изучавайки начина на функциониране на Вселената стигаме до заключението, че този свят не се е появил от само себе си. Точно обратното, създаден е по волята и чрез силата на по-висшо същество. (Хамара Куда, стр. 65)

През 1985 посетих Италия. На 1 октомври 1985, настоящият ръководител на нашата общност, Хазрат Мирза Тахир Ахмад, Халифатул Месих IV, също посети италианския град Верона и в негова чест беше даден прием от Нобеловия лауреат професор Абдус Салам. Хузар (Хазрат Халифатул Месих IV) насочи вниманието ни към едно от качествата на водата, а именно това, че когато температурата ѝ се намали, плътността ѝ се увеличава докато не достигне температура от 4 градус по Целзий. Ако температурата се намали още, то плътността се намалява, вместо да се увеличава. Благодарение на тази аномалия, през зимата, когато океанът е покрит с лед, водата под него остава течна, тъй като плътността на водата е по-голяма от тази на леда. Ето

защо, дори и в най-студените месеци, животните са в безопасност под леда. Според Хузур това особено качество на водата показва Божествената мъдрост и наличието на Бог.

Д-р Франк Алън, професор по биофизика в Университета в Манитоба, Канада, обръща внимание на същото нещо в неговото есе Произходът на света – по случайност или по план? Той обръща внимание на качествата на водата, като по този начин подкрепя тезата, че Бог съществува. Той казва:

Четири невероятни качества на водата са: Способността ѝ да абсорбира големи количества кислород при ниска температура, максималната ѝ плътност при 4 градуса по Целзий, която не позволява на езерата и реките да замръзнат, по-малката плътност на леда, която му позволява да остане на повърхността на водата и способността ѝ да излъчва големи количества топлина, докато замръзва. Всички тези качества на водата предпазват живота в океаните, езерата и реките по време на дългите зимни месеци. (Доказателство, стр. 21)

По същия начин един друг учен, д-р Томас Дейвис Паркс, експерт по химия, казва:

Водата е единственото известно вещество, което става по-леко, когато замръзне. Това е от изключителна важност за живота. (Доказателство, стр. 75)

Нека помислим. Водата е единственото вещество, което има изключителното качество да намалява плътността си, когато замръзне. Благодарение на това си качество животът в океаните продължава да съществува. Не е ли очевидна дълбоката мъдрост на този факт?

Всъщност, не само за рибата в морето има подходящи условия, но и за всички други животни. Хазрат Халифатул Месих II, нека Аллах бъде доволен от него, го е казал толкова добре:

Рибите в океана и птиците в небето,

Домашните животни и дивите животни в горите,

На всички Той предоставя храна,

Неговите съкровища никога няма да намалееят.

Той е живота и Той дава живот

Той управлява себе си и Той управлява всяко същество.

Вселената е достигнала сегашния си вид след дълъг процес на еволюция. Много малки частици са формирали електроните и протоните, а те на свой ред са формирали атомите и молекулите. След това се формирали и аминокиселините, от които е започнал животът. Накрая се появил и интелигентният човек.

Д-р Ървинг Уилям Кноблех, професор по естествени науки в Държавния университет в Мичигън, САЩ, казва:

Вярвам в Бог.....защото не вярвам, че първите електрони и протони са се появили от само себе си, нито първите атоми, нито първите аминокиселини, нито първата протоплазма, нито първото семе, нито първият ум. Вярвам в Бог, защото Неговото Божествено съществуване е единственото обяснение за нещата такива, каквито са.

Ако не повярваме, че Вселената е създадена от повисшо същество, което има необходимите познание и мъдрост за това, то трябва да повярваме, че безжизнените частици са по-интелигентни от

нас. Чрез тяхното обединение са се образували слънцето, луната, планините и океаните, а обединението на хората не може да създаде дори един крак на насекомо.

Накратко, нашата Вселена ясно показва наличието на Всемогъщо и Всезнаещо същество. Свещеният Коран допълва:

И ако ти ги попиташ: “Кой е сътворил небесата и земята?” те непременно ще отговорят: “Сътворил ги е Могъщият, Всезнаещ Бог.” (43:10)

МЪДРОСТТА НА ПРИРОДАТА

Свещеният Коран подчертава, че няма грешки в природата. Той казва:

Който е сътворил седемте небеса в хармония. И ти не можеш да откриеш никакви несъответствия в създанията на Милостивия Бог. Тогава погледни отново: Виждаш ли някаква слабост? Да, погледни отново, и отново, и твоят взор ще се върне при теб смутен и уморен. (67:4, 5)

По този начин Свещеният Коран обръща вниманието ни към безукорната мъдрост на природата. Това е едно

красноречиво свидетелство, че Вселената не е резултат от случайност, а е създадена от помъдро същество.

Професор Абдус Салам е именит учен на нашата общност, който спечели Нобелова награда по физика през 1979. Той посети Индия през 1981, а изданието Illustrated Weekly of India, (във февруарски си брой 1-7, 1981), го описа като Нобелов лауреат със силна вяра в Бог. За горе споменатите стихове от Свещения Коран той казва:

От това произхожда вярата на всички физици, вярата, която ни пали и поддържа. Колкото по-дълбоко търсим, толкова повече се вълнуваме и толкова повече искри погледът ни. (Преглед на религиите, том 76, стр. 139, юни 1981)

Нобеловият лауреат професор С. Чандрашекер, един от най-добрите астрофизици, изразява мнението си за природата както следва:

Природата отново и отново ни показва, че истините, които я съставляват, многократно надхвърлят възможностите дори на на-силните умове..... Мисля, че малко скромност в стремежа ни да я разберем е

необходим за развитието на науката.

(Испания, февруари 1983)

ЧРЕЗ НАУКАТА ДО ВСЕМОГЪЩИЯ

Д-р Алберт МакКомбс Уинчестър, експерт биолог, изразява следното мнение:

.....след много години на изучаване и работа в сферата на науката, моята вяра в Бог вместо да се разклати, стана много по-силна. Науката помага да разберем величието и могъществото на това по-висшо същество. С всяко откритие тя става все по-силно с.

Когато великият учен Галилей погледнал през телескопа си и открил множества от нови съзвездия в Млечния път, четерите луни на Юпитер и фазите на Венера, детайлите на Луната и другите небесни феномени, той написал:

Безкрайно съм учуден, но и благодарен на Бог, че ми позволи да откроя тези чудеса.

(Развитието на физичната наука от сър Джеймс Джийнс, стр. 173, Кембридж 1951)

Маулана Вахидудин Хан от ислямския център на Делхи пише чудесна книга озаглавена

‘Бог се появява’ (публикувана от Maktaba Al Risala, C-29 Nizamudin West, Ню Делхи, 1987). В нея той е събрал научни доказателства и мнения по въпроса за съществуването на Всемогъщия Бог. Той разказва за един вдъхновяващ. Алама Инаятула Машрики посетил Англия през 1909. В една неделя, когато валяло като из ведро, той се срещнал със сър Джеймс Джийнс, известният астроном от Университета в Кеймбридж. Джийнс отивал на църква с Библията в ръце. Г-н Вахидудин Хан се учудил, че известен човек като него ходи да се моли в църква. Сър Джеймс Джийнс помолил г-н Уахидудин Кан да му отиде на гости за по чаша чай същата вечер. Така и станало. Сър Джеймс Джийнс, изгубен в мислите си попитал: Какъв беше въпросът Ви? Но без да дочака отговор, започнал подробно да описва създаването на небесните тела, техните движения и изумителната подредба, към която се придържат. Гласът и жестовете му ясно показвали, че той е силно впечатлен от Божията силата и превъзходството. Той казал: Знаеш ли какво Вахидудин Хан,

когато виждам чудните Божии творения цялото ми същество трепери от страхопочитание пред Неговото величие. Когато отида на църква, прекланям глава и казвам, 'Господи, колко си велик,' и не само устните ми, но и всяка част от тяло ми се присъединява към тези думи. Молитвата ми дава изключителен мир и щастие. В сравнение с други, аз получавам хиляда пъти по-голямо удовлетворение от молитвите си. И така, кажи ми Вахидудин Хан, според теб защо ходя на църква?

Когато чул това г-н Вахидудин Хан казал на сър Джеймс Джийнс, че думите му му напомнят за стих от Свещения Коран, който би искал да цитира ако му позволи. Сър Джеймс Джийнс отговорил: Разбира се. Г-н Вахидудин Хан цитирал следния стих:

28. Нима ти не виждаш, че Аллах спуска долу на земята вода от небето и по този начин Ние отглеждаме плодове с различен цвят, а в планините има бели и червени ивици с различни цветове и други които са черни като врани; И сред хората, зверовете и говедата, по подобен начин също има

различни цветове? Само онези от Неговите слуги, Които имат знания, се боят от Аллах.

(35:28, 29)

Сър Джеймс Джийнс бил силно впечатлен от тези думи. Той възкликнал:

Какво беше това? Боят се от Господ само знаещите. Чудесно! Колко забележително! Трябваша ми петдесет години на изследвания и наблюдения, за да осъзная този факт. Кой е казал това на (Хазрат) Мухаммад (нека мирът и благословията бъдат с него)? Това наистина ли го пише в Корана? Ако е така, можеш да ме цитираш, че Корана наистина е вдъхновяваща книга. (Хазрат) Мухаммад (нека мирът и благословията бъдат с него) е бил необразован. Няма как сам да е научил този толкова важен факт. Невероятно! Колко изумително! [Бог се появява, стр. 215 във връзка с Nuqoosh Shakhshiyat (i.e; Impressions of Personalities) стр. 1208-1209]

Накратко, думите Боят се от Аллах само знаещите представят една дълбока истина. Изучаването на Вселената не само ни води до заключението, че Бог съществува, но и въвежда идеята за любовта към Него

(Коран 2:164-166) и страхът от Него.

Чрез науката придобиваме знания за Бог. Ето защо и ръководителят на нашата общност Хазрат Хафиз Мирза Насир Ахмад, Калифатул Месих III, се е интересувал много от наука. Той бил изключително щастлив, когато професор Абдус Салам получил Нобелова награда. Възхвала на Аллах.

В една много вдъхновяваща поема, Обещаният Месия, нека мирът бъде с него, е описал чудесата на Божиите творения и е изразил копнежа на сърцето си по следния начин:

В сърцата ни гори буен пламък за сияйната красота.

Дори не споменавайте за съкровищата на турците или татарите.

Тази красива поема завършва с прочувствените думи:

Колко силни са виковете, които чуваш? По-скоро се погрижи за мен

Инак смъртният безумец на любовта ти може да загуби живота си. (Durre-Sameen)

САМИЯТ БОГ КАЗВА, ЧЕ ТОЙ Е СЪЗДАТЕЛЯТ

Рационалното доказателство за съществуването на Бог, което

открихме чрез изследване на Вселената е подкрепено и от духовно доказателство. Чрез своите пратеници през вековете, Всемогъщият Бог казва на хората, че самият Той е Създателят. От една страна науката посочва към Бога, а от друга, самият Бог обявява, че Той съществува.

В книгата 'Доказателство', някои учени споменават Божието откровение. Например, американският математик и астроном д-р Мерлин Грант Смит, пише:

Бог може да говори с човека. Дори човекът може да говори с Бог. И първото велико нещо, което Бог каза на човека е, че Той го е създал, както е създал и великолепната безкрайна Вселена около него. (Доказателство, стр. 150)

Първото откровение, което нашият най-почитан Господар Светия пророк, нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него, е получил, също съдържа посланието, че Бог е нашият Създател. (Коран 96:2, 3)

Всемогъщият Бог е говорил често и с Обещания Месия, нека мирът бъде с него. Обещания Месия казва:

Сигурността в Бог се

постига само чрез самия Бог

Като ни говори той ни помага да разберем същността Му.

Духовните преживявания на праведните хора, с които Бог разговаря, ни дават емпирична основа на вярата, че Бог съществува. Обещаният Месия, нека мирът бъде с него, подчертава, че Бог говори така, както го е правил и в миналото (виж пример Философията на ученията на Исляма).

Той казва:

Нека Светият пророк Мухаммад, избраният, бъде благословен с мир и милосърдие хиляди пъти. Чрез него ние намерихме живия Бог, който ни дава доказателство за Неговото съществуване чрез Неговите думи. Той ни показва Своето блестящо изражение, което притежава вечна и съвършена сила.

(Същността на Исляма, том I, стр. 28, Лондон: джамията в Лондон, 1979)

Всемогъщият Бог отново и отново казва на нашия Господар, най-верния и най-честния, Светия пророк Мухаммад, нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него, че Той е създал Вселената и всички нас. Думите

Му били най-величествени и възвишени и изпълнени със силна любов. Приключвам тази лекция с примери именно за такива думи. Свещеният Коран казва:

О, вие хора! Почитайте своя Повелител, Който е създал и вас, така както и онези, които са били преди вас, за да можете вие да станете праведни; (2:22)

Аллах е, Който сътвори небесата и земята. (14:33)

Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и всичко между тях. (32:5)

Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земята – също толкова. (65:13)

Аллах е Онзи, Който въздигна небесния свод без всякакви видими стълбове, които вие може да видите. (13:3)

Аллах сътвори небесата и земята с мъдрост (в съответствие с изискванията за мъдрост). В това има знамение за вярващите. (29:45)

Кажи: Аллах (сам) е Творецът на всяко нещо. Той е Единствения, Всевишният. (13:17)

Аллах е Творецът на всяко нещо и Той е Разпоредителят за всяко нещо. (39:63)

Има ли друг творец освен

Аллах, който да ви дава препитание и от небето, и от земята? (35:4)
Той е Аллах – Създателят, Изкусния, Ваятеля! Негови са Най-прекрасните имена. (59:25)

Свят е Този, Който е създал всички неща на чифтове. (36:37)

Слава на Аллах, Който сътвори небесата и земята, и стори тъмнините и светлината. (6:2)

Слава на Аллах, Твореца на небесата и на земята. (35:2)

Благословен е Онзи, Който стори съзвездия на небето и стори там светило и сияйна луна. (25:62)

Благословен е Аллах, Най-прекрасният Творец. (23:15)

Твоят Господ е Великият Създател, Всезнаещия. (15:87)

Той каза: “Нашият Повелител е Онзи, Който е придал на всичко неговата подходяща форма, а след това го е насочил към неговата подходяща функция.”(20:51)

И Ние наистина ви създадохме вас а след това ви придадохме образ на вас, а след това казахме на ангелите: “Подчинете се на Адам;”... (7:12)

Ние сме ви създали. Защо, тогава, вие не приемате истината? Какво си мислите вие за капката семе, която изхвърляте? Вие ли сте я създали или Ние сме Създателят? (56:58-60)

Слави името на своя Повелител, Всевишния, Който създава и усъвършенства, Който замисля и напътства. (87:2-4)

Възвести в името на твоя Повели-тел, Който създаде, Създаде човека от съсирена кръв. Възвести! И твоят Повелител е Най - Щедър, Който научи човека с помощта на перото, Научи човека на онова, което той не знаеше.(96:2-6)

Нима има съмнение спрямо Аллах – Твореца на небесата и на земята? (14:11)

Нощ и ден, всичко, което казвам е, че това е моят Бог, това е моят Бог. (Калем-е-Махмуд)